**Spectacol de operă studențească pentru copii**

*(Grigore Constantinescu – 30 decembrie 2012)*

Cine mai are nevoie azi de Peter Pan? Iată o întrebare care poate primi mai multe răspunsuri, ceea ce a creat un veritabil circuit de bune intenții din partea realizatorilor premierei cu **Povestea Micului Pan** de Laurențiu Profeta (text Eugen Rotaru). Cine are nevoie? Noi! Iată deci un prim răspuns.

După câte știu, autoarea „provocării" este mezzo-soprana Claudia Codreanu, nu solista de recitaluri, nici solista de operă, ci profesoara de canto de la UNMB, unde conduce propria sa clasă de studii vocale. Într-un moment dat, înconjurată de discipolii săi, a simțit dorința de a-i pune la treabă, dincolo de hotarul audițiilor și examenelor. Avea nevoie de un subiect anume în care studiul să se îmbine „de-a joaca" cu scena, propunând întâlnirea studenților cu o partitură ce avusese cândva succes la Opera bucureșteană și nu numai. Este unul dintre titlurile care ar mai putea primi aplauze dacă cineva deschide partitura și îl readuce pe scenă. Rara avis! Am aflat de această idee într-o scurtă întâlnire în fața institutului, când Claudia Codreanu se afla încă pe calea realizării proiectului, fără mijloace materiale dar solicitând valorile tinerilor săi ucenici. Poate mulți considerau un asemenea spectacol doar un exercițiu, fără un posibil „mâine", o idee neîncadrabilă în programele artistice universitare. Dar cred că Claudia Codreanu a dorit să dovedească faptul că poate să ducă la bun sfârșit ceea ce a început, găsind sprijinul în colaborarea cu compozitoarea Diana Nuțeanu (aranjament muzical, acompaniament pianistic ), regizorul Daniel Pralea Blaga (punere în scenă), pianista Inna Oncescu și masteranda Adela Lorincz. Pentru decoruri și costume, s-a apelat la participarea de voluntariat a interpreților, cu efective „de acasă" și recuzită din culise, iar din partea Universității s-a obținut bunăvoința acordării scenei Studioului de Operă, programându-se două spectacole… numai.

Ar trebui să mai adăugăm câteva informații despre lucrarea lui Laurențiu Profeta. Compozitorul a fost adesea atras de lumea povestirilor „cu și pentru copii" în pagini orchestrale, miniaturi instrumentale, balete de anvergură sau, ceea ce este mai rar, „opera". O și mărturisea de-a lungul vieții sale: „În lumea copilăriei am găsit tot ce mi-a fost mai drag mie : sinceritate, armonie, echilibru, fantezie, umor." Premiera absolută a avut loc la Operă în 1984, cu semnături remarcabile – Alexandru Tocilescu regie, Laurețiu Profeta conducere muzicală, Claudiu Negulescu la conducerea corului Voces primavera , soliști Marcel Roșca, Elvira Cârje, Nicolae Constantinescu, Lucia Cicoară Drăgan, Cristian Mihăilescu, Anca Sigartău ș.a., distribuție înregistrată pe disc Electrecord.

Acum, registrul realizatorilor este plasat în lumea studenților. Comentariul distribuției se referă la firescul cu care fiecare interpret s-a integrat, pe mijlocele sale, în povestirea muzicală, acceptând condițiile de lucru oferite de coordonatorul muzical – Diana Nuțeanu, regizorul Daniel Pralea Blaga și managerul de proiect Claudia Codreanu. Consider că enumerarea interpreților nu este un gest de complezență, fiind vorba de clasa Claudia Codreanu, cu o singură excepție, Adrian Rădulescu (tatăl):

Povestitorul – Cristian Lassel, Mama – Alexandra Tărniceru, Wendy – Oana Neagoe, John – Cătălina Antal , Michael – Ana Tîrsu, Cățelușa Nana – Adelina Manea / Eliza Preda, Crocodilul –

Iuliana Dima / Andrei Pleșca, Căpitanul Hook – Eliza Preda / Cristian Lassel, Peter Pan – DOINA NUȚEANU (9 ani). De asemenea, reacția spectatorilor a fost o demnonstrație de receptivitate și autentică participare. Se află aici unul dintre răspunsurile așteptate de Claudia Codreanu, când își propusese realizarea acestui proiect.

În sinteză, probabil de-a lungul ceasurilor de efort care au precedat spectacolul, muziciana își popula solilocviul cu un dialog la persoana întâi: **„Merită? – Da, merită!”**